

Uitspraak

De klachtencommissie (hierna te noemen de commissie) heeft kennis genomen van de klacht van mevrouw <naam klaagster> (hierna te noemen klaagster), thans verblijvende op de HIC te <naam woonplaats>. De klacht omvat diverse onderwerpen, zowel gebaseerd op de Wvggz als op de Wkkgz, zie hierna. Als verweerder is aangemerkt de heer <naam verweerder>, psychiater (hierna te noemen: verweerder).

Verloop procedure

- Klachtenmail van <naam klaagster>, ontvangen op 1 september 2021;
- Verduidelijking van de klachten van <naam klaagster>, ontvangen op 3 september 2021;
- Verweerschrift van <naam verweerder>, ontvangen op 8 september 2021.

Klaagster heeft geen toestemming gegeven voor inzage in haar dossier.

De hoorzitting heeft digitaal plaatsgevonden op 15 september 2021, waarbij klaagster en verweerder in de gelegenheid zijn gesteld een mondelinge toelichting te geven.

Het dictum van de uitspraak van de commissie is op 15 september 2021 per e-mail aan partijen medegedeeld.

Ontvankelijkheid

Klaagster is opgenomen bij GGNet met een Wvggz zorgmachtiging en er wordt verplichte zorg verleend in het kader van die zorgmachtiging.

De commissie oordeelt dat klachtonderdelen 1 en 3 ontvankelijk zijn op grond van art. 10.1 Wvggz jo. 10.3 sub f Wvggz en de klachtenregeling Wvggz van GGNet.

De klacht

Klaagster heeft in de schriftelijke stukken en ter zitting het volgende naar voren gebracht (zakelijk en verkort weergegeven):

Klachtonderdeel 1. Medicatie en opname in een accommodatie

Klaagster is het niet eens met de medicatie en de opname op de HIC. Klaagster ervaart dit als mishandeling, omdat men maar niet wil accepteren dat zij dit gewoon niet wil, en haar deze zorg blijft opdringen. Klaagster stelt dat zij niet ziek is en dat zij dus geen behandeling nodig heeft. Er is niets met haar aan de hand en klaagster is prima in staat om zelf haar zaken te regelen. Zij wil hierin geen bemoeienis van anderen. Klaagster wil naar huis. Zij wil geen zorg van GGNet en wil dan ook worden uitgeschreven.

Klachtonderdeel 3. Beperking communicatiemiddelen

Klaagster stelt dat zij beperkt wordt in haar sociale contacten en ook heeft men haar telefoon ontvreemd. Klaagster wil haar zelfredzaamheid terug. Zij wil zelf kunnen bepalen hoe zij met haar telefoon en sociale contacten omgaat, een ander heeft dat recht niet; zeker niet als zij daar geen toestemming voor heeft gegeven. Klaagster wil dan ook dat haar telefoon wordt teruggegeven.

Schadevergoeding

Klaagster wil een vergoeding van alle schade die zij heeft geleden, zowel materiële als immateriële schade.

Het verweer

In het verweer is, zakelijk en verkort weergegeven, het volgende naar voren gebracht.

Klachtonderdeel 1. Medicatie en opname in een accommodatie

Begin 2020 is klaagster ook opgenomen geweest. Toen was er sprake van ernstig grensoverschrijdend gedrag richting haar kinderen en de school van haar kinderen. Tijdens de opname is klaagster goed opgeknapt met medicatie in de vorm van olanzapine, dit is bij haar ontslag omgezet in depotmedicatie. In de loop van haar behandeling is er -blijkbaar- voor gekozen om de zorgmachtiging te laten verlopen, waarop klaagster is gestopt met de depotmedicatie. Dit leidde tot een ernstige terugval in psychose. Conform de richtlijn schizofrenie ziet verweerder het als noodzakelijk om klaagster te behandelen met anti-psychotische medicatie. Gezien de goede ervaringen met olanzapine bij de vorige opname, is dit tijdens de huidige opname weer gestart.

Verweerder stelt dat er tussen hem en klaagster een verschil van mening bestaat over de noodzaak voor een opname en of er wel of geen medicatie nodig is. Binnen deze beperkingen wordt zoveel als mogelijk is geprobeerd mee te denken met klaagster. Verweerder heeft bijvoorbeeld klaagster de vrijheid gegeven om de afdeling zelfstandig te verlaten. Dit resulteerde er helaas in dat klaagster weer naar haar huis ging en onder politiebegeleiding naar de afdeling moest worden teruggebracht. Klaagster wil geen behandeling binnen GGNet; er is echter sprake van een zorgmachtiging. Er wordt geprobeerd om klaagster zo min mogelijk te beperken, maar daarvoor is wel enige mate van commitment aan de behandeling nodig en deze ontbreekt op dit moment.

Verweerder stelt dat een opname noodzakelijk is, aangezien er bij de vorige psychose ernstige escalaties zijn geweest met (o.a.) school en politie. Verweerder ziet daarom geen andere mogelijkheid dan klaagster tegen zichzelf in bescherming te nemen door middel van een nieuwe opname.

Klachtonderdeel 3. Beperking communicatiemiddelen

Tijdens de opname is de afdeling met enige regelmaat gebeld door verschillende (hulpverlenende) instanties, waaronder de politie en de huisarts, omdat zij zich overbelast voelen door het frequente telefonische contact dat klaagster met hen opneemt. Ook zou klaagster regelmatig contact hebben met de school van haar kinderen. Verweerder is niet op de hoogte van de context van deze contacten, maar uit eerdere ervaringen is gebleken dat er bij de school (toen) grote zorgen waren over deze contacten. Verweerder vreest dat er immateriële schade zal ontstaan wanneer klaagster niet beperkt wordt in de communicatiemiddelen, bijvoorbeeld dat er een melding bij Jeugdzorg moet worden gemaakt door het opeenstapelen van incidenten. Dit zou tot gevolg kunnen hebben dat klaagster wordt beperkt in de contacten met haar kinderen en verweerder is van mening dat klaagster hierbij tegen zichzelf in bescherming moet worden genomen.

Schadevergoeding

Verweerder ziet geen directe schade die klagster heeft geleden. Verweerder is van mening dat er juist schade ontstaat wanneer klagster zich aan de behandeling onttrekt. Klagster heeft haar geleden schade niet verder toegelicht, zodat verweerder hier niet verder op in kan gaan.

Overwegingen en conclusies

De commissie komt, gelet op de stukken en het besprokene tijdens de hoorzitting, tot de volgende overwegingen en conclusies.

Met betrekking tot de beoordeling van de verschillende beslissingen verlenen verplichte zorg wordt overwogen dat – nu klagster geen toestemming heeft gegeven voor inzage in haar dossier – de commissie het moet doen met hetgeen partijen naar voren hebben gebracht.

Klachtonderdeel 1. Medicatie en opname in een accommodatie

De commissie overweegt dat er door de rechter een zorgmachtiging is afgegeven op grond waarvan klagster behandeld moet worden voor haar psychische klachten (psychose). Deze klachten zijn nog niet in remissie en daarom kan de medicamenteuze behandeling nog niet beëindigd worden.

Met betrekking tot het verlenen van verplichte zorg door middel van medicatie wordt overwogen dat verweerder hierin volgens de richtlijnen en de behandelstandaard heeft gehandeld. De voorgeschiedenis is betrokken en er is, alvorens tot het verlenen van verplichte zorg over te gaan, getracht om overeenstemming te bereiken over de problematiek en het daarbij aangewezen medicamenteuze middel. De keuze voor het soort medicatie heeft verweerder weloverwogen gemaakt, waarbij hij zoveel en voor zover mogelijk rekening heeft gehouden met de wensen van klagster.

Ten aanzien van de opname in een accommodatie overweegt de commissie het volgende.

De commissie acht op grond van de stukken en het besprokene tijdens de zitting aannemelijk dat verweerder hierin op goede gronden en volgens de richtlijnen, behandelstandaard en de Wvvgz heeft gehandeld. Verweerder heeft geprobeerd om zoveel als mogelijk tegemoet te komen aan de wensen van klagster, maar verweerder geeft ook aan dat klagster en hij het niet eens kunnen worden over de (noodzaak van) behandeling. Verweerder is klagster tegemoet gekomen door haar in eerste instantie de vrijheid gegeven om zelfstandig de afdeling te verlaten. Dit resulteerde erin dat klagster naar huis vertrok en onder politiebegeleiding moest worden teruggebracht naar de afdeling.

Klagster geeft zelf ook aan dat zij de medicatie en de behandeling in het algemeen helemaal niet wil en ook niet nodig vindt. Verweerder heeft op basis hiervan de inschatting gemaakt dat klagster in een thuissituatie snel weer zou stoppen met de medicatie, waardoor een opname noodzakelijk is om een stabiele medicamenteuze behandeling te kunnen bewerkstelligen. De commissie overweegt dat wanneer iemand zo weigerachtig is ten aanzien van de behandeling, zij verweerder geen andere keus laat dan klagster op te nemen in een accommodatie, om op die manier ervoor zorg te dragen dat de behandeling wordt voortgezet.

De commissie acht de ingezette medicamenteuze behandeling en de opname noodzakelijk voor klaagster om van haar psychische klachten af te komen en overweegt dat zonder adequate medicatie en de bescherming van een opname klaagster het aanmerkelijke risico loopt maatschappelijk teloor te gaan.

De commissie acht de beslissing om klaagster op te nemen en ook het medicatiebeleid daarom in onderhavig geval juist en zal dit klachtonderdeel om deze redenen ongegrond verklaren.

Klachtonderdeel 3. Beperking communicatiemiddelen

Met betrekking tot de beperking in het gebruik van communicatiemiddelen (inname van de telefoon) overweegt de commissie dat daartoe een noodzaak bestond. Door het veelvuldig bellen van (hulpverlenende) instanties, liep klaagster het risico zichzelf (verdere) psychische, materiële en/of immateriële schade toe te brengen.

Aangezien er tot op heden tussen klaagster en verweerder geen overeenstemming is over de noodzaak van een behandeling en opname, acht de commissie het aannemelijk dat er geen minder ingrijpende maatregel voorhanden is dan het klaagster daadwerkelijk beperken in haar mogelijkheden om met de buitenwereld te communiceren. De klacht zal om deze redenen ongegrond worden verklaard.

Schadevergoeding

Nu alle klachtonderdelen ongegrond zijn, is er naar oordeel van de commissie geen sprake van een grond voor het toekennen van een schadevergoeding.

Oordeel

De commissie acht op grond van bovenstaande overwegingen de drie klachtonderdelen **ongegrond**.

Op 15 september 2021 vastgesteld door de commissie:

Dhr. mr. J. Blok, voorzitter;

Dhr. G.J. Thomas, psychiater;

Mw. I. de Val, algemeen lid, op voordracht van de Cliëntenraad.

Namens de commissie:

i.o.

Mw. M.T. Aversch-Wilbrink

ambtelijk secretaris

Verzonden d.d. 21 september 2021

Klachtonderdeel 1 en 3: Tegen een uitspraak van de klachtencommissie kan op grond van art. 10:7 Wvvgz beroep worden ingesteld bij de Rechtbank binnen zes weken na kennisneming van de uitspraak.